

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 19 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2013 de către inculpata

Bulgac Dorina Andrei, născută la 13 mai 1990, originară și domiciliată în s.Boșcana, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 06.03.2012 pînă la 19.07.2012,

instanța de apel de la 07.09.2012 pînă la 23.01.2013,

instanța de recurs de la 29.10.2013 pînă la 15.01.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 19 iulie 2012, Bulgac Dorina a fost condamnată în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Bulgac Alexandru și Bulgac Dorina în beneficiul succesorului părții vătămate Untila Ana a prejudiciului material în sumă de 27000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Bulgac Dorina, la 08 februarie 2012, aproximativ la ora 23.00, împreună, prin înțelegere prealabilă cu Bulgac Alexandru, aflându-se la domiciliul cet.Untila Vasile din s.Boșcana, r-nul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor ostile, avînd scopul cauzării vătămarilor corporale acestuia, intenționat i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.43/D din 17 februarie 2012, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de traumă închisă a abdomenului cu ruptura ficatului, mezoului, curburii mici a stomacului, în rezultatul cărora a survenit decesul victimei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata D.Bulgac, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că nu este vinovată în cele imputate, partea acuzării nu a prezentat probe care ar confirma că anume dînsa i-a aplicat lovituri victimei, că în momentul cînd acesta a fost bătut ea se afla cu totul în alt loc, fapt confirmat prin declarațiile lui A.Bulgac.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpata D.Bulgac.

Instanța de apel, analizînd în ansamblu probele cauzei penale, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a ajuns la concluzia că acestea dovedesc vinovăția lui D.Bulgac în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiile succesorului părții vătămate A.Untila, a martorilor R.Sîrbu, M.Manoli, S.Șendrea și

actele cauzei - comunicarea telefonică nr.348 din 09.02.2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.02.2012, procesele-verbale de confruntare dintre A.Untila cu inculpații D.Bulgac și A.Bulgac din 16.02.2012, raportul de expertiză medico-legală conform căruia lui V.Untila i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au dus la decesul acestuia, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și confirmă vinovăția inculpatei în cele incriminate.

La fel, instanța de apel a considerat nefondate argumentele invocate de apelantă cu privire la nevinovăția sa, precum că în momentul când a fost înfăptuită crima dînsa se afla cu totul într-un alt loc, fiind apreciate ca o metodă de apărare și un drept al acesteia de a nu se autoincrimina.

5. Împotriva sentinței și deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpata D.Bulgac care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că nu este vinovată în cele imputate, că prin probele administrate nu a fost demonstrată participarea ei la maltratarea lui V.Untila, deoarece după conflictul ce l-a avut cu acesta, dînsa a plecat împreună cu R.Sîrbu în ospeție la S.Josan și nu a mai revenit în gospodăria acestuia.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, decizia motivată a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 februarie 2013 în prezența participanților la proces, inclusiv a inculpatei D.Bulgac, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.38, v.2), iar potrivit recipisei, inculpatei i-a fost înmînată copia deciziei motivate la 25 aprilie 2013 (f.d.52, v.2).

Conform prevederilor art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Raportînd prevederile art.231 alin.(3) și art.422 Cod de procedură penală la situația dată, rezultă că termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) împotriva deciziei menționate (ținînd cont de faptul că copia deciziei motivate i-a fost înmînată inculpatei la data de 25 aprilie 2013), expira la 27 mai 2013.

Conform datelor de înregistrare a secției grefă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, inculpata D.Bulgac a declarat recursul ordinar împotriva deciziei instanței de apel la data de 11 septembrie 2013, adică cu mult mai tîrziu după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală.

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului înaintat de inculpata D.Bulgac, fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Bulgac Dorina, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 19 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2013 în propria ei cauză penală, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu